

Beste mensen,

We leven niet alleen op de wereld. We hebben in veel dingen met anderen te maken. Met vreugde en verdriet kan dat goed zijn: gedeelde vreugd is dubbele vreugd als je iets te vieren hebt is het mooi er met anderen een feestje van te maken. Gedeelde smart is halve smart. Ook in tijden van verdriet kunnen anderen iets voor je betekenen. Bij een verlies, bij rouw heeft men soms de neiging zich van anderen terug te trekken en het gemis alleen te verwerken, lijden in stilte. Verdriet kan isoleren en tot een gevoel van eenzaamheid leiden. Toch gebeurt het dan ook wel dat men elkaar juist opzoekt en tot steun wil zijn. Men lijdt mee, medelijden, men voelt mee, men wil solidair zijn en de ander helpen het verdriet te dragen. Als je iemand moet missen kan die bijstand het verlies niet ongedaan maken, maar dat anderen aan je denken kan nieuwe moed geven, om verder te gaan. Mensen zijn niet allemaal egoïstisch, ze kunnen elkaar troosten. Dat wil niet zeggen dat er een recept is om te troosten. Met een schouderklop verdwijnt verdriet niet automatisch, het leed kan wel dragelijker gemaakt worden. Troost geeft hoop, nieuw perspectief om de draad weer op te nemen en verder te gaan, op te staan, na een periode van rouw. Verdriet kan zo groot zijn dat men ontroostbaar is.

Soms kunnen we ons spiegelen aan de oude verhalen. Jacob weigerde zich te laten troosten toen hij meende dat zijn geliefde zoon Jozef gestorven was. Sommigen blijven in de rouw. Naomi die man en kinderen verloren had was verbitterd geworden. Job had goede vrienden, ze probeerden hem te troosten, het wilde maar niet lukken.

Het volk Israël heeft in zijn geschiedenis veel meegemaakt. Jesaja riep ze troost toe (Jesaja 40), en het volk is voortgegaan. Onze kracht raakt wel eens uitgeput, mensen kunnen aan het eind van hun Latijn raken. Jezus beloofde de Trooster, de geestkracht die van God kwam. Mensen kunnen geïnspireerd door die Geest soms wonderen verrichten. Iemand als Paulus was in zijn leven op dood spoor gekomen, niemand wilde met hem nog iets te maken hebben. Hij kwam Barnabas tegen (zijn naam betekent: zoon van de vertroosting). Die deed zijn naam eer aan en hij heeft een makker weer op gang kunnen helpen, zonder al zijn problemen op te lossen. Velen van ons hebben wel eens iets verdrietigs meegemaakt en zijn toch weer op weg gegaan. Achteraf merk je dan wat of wie je er toen doorheen heeft gesleept. Het is een wonder dat mensen elkaar in dit leven kunnen troosten en bijstaan. In de Nieuwe Hemel en aarde zullen alle tranen worden afgewist, maar hier kunnen we ook al iets voor elkaar betekenen.

Goede Sabbat,
Roel Dijk